

circulaire

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Postbus 20301
2500 EH 's-Gravenhage
tel: (070) 370 79 11; telex 34554 mvj nl

- 2 -

Aan:

- de hoofden van plaatselijke Politie;
- de Staf van de Koninklijke Marechaussee;
- i.a.a. de Procureurs-Generaal (fgd directeuren van Politie);
- de districts bureaus van de Rijkspolitie.

Datum: 4 december 1991 Datum inwerkingtreding: 4 december 1991 Geldig tot: 4 december 1995 Ons kenmerk: 165646/91/DVZ

Aard: bekendmaking van beleid

Onderdeel: DVZ/SBO

Onderwerp: gedoogdenregeling (TBV 47)

Relatie met eerdere circulaire(s): wijziging van de Vreemdelingenregeling 1982

1. Inleiding

Bij circulaire van 6 juni jl. (nr. 129544/91/DVZ) heb ik u geïnformeerd over in het bijzonder de regeringsreacties op de rapporten van de Commissie Analyse Asielprocedure en Opvang Asielzoekers (de zgn. Commissie Mulder) en de Commissie Binnenlands Vreemdelingentoezicht (de zgn. Commissie Zeevalking). De in die circulaire aangekondigde invoering van de gedoogdenverklaring is in deze circulaire uitgewerkt in de vorm van een zogenaamde gedoogdenregeling.

2. Achtergrond van de gedoogdenregeling

Bij brief van 3 juni 1991 hebben de Minister van Justitie en ondergetekende namens het kabinet de rapporten van de Commissie Zeevalking en de Commissie Mulder, alsmede de regeringsreactie op de rapporten aangeboden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de regeringsreactie werd het beleid uiteengezet dat het kabinet met betrekking tot vreemdelingen in zijn algemeenheid en asielzoekers in het bijzonder voor ogen staat.

De voornaamste conclusie was dat een consistente en samenhangende aanpak noodzakelijk is tegen de achtergrond van de uitgangspunten van het Regeerakkoord, de groeiende migratiedruk en de rapporten van de Commissie Zeevalking en de Commissie Mulder ten aanzien van de vreemdelingenproblematiek. Deze conclusie zal leiden tot maatregelen op de terreinen van preventief beleid, toelatingsbeleid en het beleid inzake toezicht en verwijdering, om daarmee een zogenaamd geïntegreerd vreemdelingenbeleid te kunnen voeren.

Onderdeel hiervan vormt de oplossing voor het juridisch vacuüm, zowel verblijfsrechtelijk als wat betreft de mate van toegang tot collectieve voorzieningen en de arbeidsmarkt, waarin de beleidsmatig niet te verwijderen vreemdelingen (de zgn. gedoogden) zich bevinden. Een en ander is geboden niet alleen vanwege de onduidelijke rechtspositie van de betrokkenen, maar ook vanwege de bestuurlijke en financiële lasten die eruit voortvloeien. Ook bestaat het gevaar dat door de voortdurende onduidelijkheid met betrekking tot de toelating van deze asielzoekers het maatschappelijk draagvlak voor de toelating van vluchtelingen en de opvang van asielzoekers afneemt.

De oplossing van het hiervoor geschetste probleem ligt in het regelen van de rechtspositie van deze vreemdelingen. Daardoor zal een gefaseerde integratie in de Nederlandse samenleving mogelijk worden gemaakt. Beleidsmatig niet-verwijderbare vreemdelingen wordt daarmee een rechtspositie geboden die enerzijds zal worden gekenmerkt door enige beperkingen, anderzijds zal sprake kunnen zijn van activiteiten die een geleidelijke integratie in de Nederlandse samenleving mogelijk maken.

De Vreemdelingenwet zal worden gewijzigd om een aparte basis te verschaffen voor de rechtspositie van beleidsmatig niet-verwijderbare vreemdelingen. Na wijziging van de Vreemdelingenwet zal een gedoogde vreemdeling voor een bijzondere, geclausuleerde vergunning tot verblijf in aanmerking kunnen komen.

De procedure tot wijziging van de Vreemdelingenwet zal echter enige tijd in beslag nemen. Om die reden wordt in deze circulaire een beleidsregeling getroffen, in afwijking van het beleid dat is beschreven in de Vreemdelingenregeling 1982. Deze zogenaamde gedoogdenregeling dient ertoe om de rechtspositie van de gedoogden vorm te geven totdat de noodzakelijke wijzigingen van de Vreemdelingenwet van kracht worden.

3. Gedoogdenregeling

De gedoogdenregeling heeft betrekking op vreemdelingen die aan de volgende algemene criteria voldoen:

- de vreemdeling heeft in Nederland een verzoek om toelating als vluchteling gedaan (verder: asielverzoek) dat in eerste aanleg is afgewezen; en
- hij voert niet of niet langer een herzienings- of beroepsprocedure over dat verzoek; en
- voorzover hij een verzoek om een vergunning tot verblijf heeft ingediend, heeft hij dat verzoek ingetrokken en voert hij niet langer een procedure over dat verzoek; en
- hij levert geen gevaar op voor de openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid; en
- hij onttrekt zich niet aan het vreemdelingentoezicht; en
- hij heeft geen onjuiste of tegenstrijdige gegevens verstrekt over zijn identiteit; en

bezoekadres inlichtingen bij doorkiesnummer bijlage(n)

Schedeldoekshaven 100
2511 EX 's-Gravenhage

Verzoeken slechts één zaak in uw brief te behandelen en bij beantwoording de datum en het kenmerk te vermelden
MN 05/86 bi/SF 41 - Hg 30657

- het Ministerie van Justitie heeft vastgesteld dat hij om beleidsmatige redenen niet verwijderbaar is.

De gedoogdenregeling kent de volgende voorzieningen voor gedoogde vreemdelingen, waarbij van belang is of het asielverzoek voor of na 1 januari 1992 is afgewezen.

A) gedoogden waarvan het asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen

1) De vreemdeling die aan de bovengenoemde algemene criteria voldoet; en
* wiens asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen, en
* die drieënhalf jaar of langer in Nederland heeft verbleven na de indiening van zijn asielverzoek,
komt op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking voor de verlening van een vergunning tot verblijf zonder beperking.

2) De vreemdeling die aan de bovengenoemde algemene criteria voldoet; en
* wiens asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen, en
* die korter dan drieënhalf jaar in Nederland heeft verbleven na de indiening van zijn asielverzoek,
komt in aanmerking voor de verlening van een gedoogdenverklaring op grond van art. 22 Vreemdelingenwet.

Bij ongewijzigde omstandigheden komt de betrokken vreemdeling drieënhalf jaar na de indiening van het asielverzoek in aanmerking voor de verlening van een vergunning tot verblijf zonder beperking.

B) gedoogden waarvan het asielverzoek na 1 januari 1992 is afgewezen

De vreemdeling die aan de bovengenoemde algemene criteria voldoet, en
* wiens asielverzoek is afgewezen na 1 januari 1992,
komt in aanmerking voor de verlening van een gedoogdenverklaring op grond van art. 22 Vreemdelingenwet.

Bij ongewijzigde omstandigheden komt de betrokken vreemdeling drie jaar na de beëindiging van de asielprocedure in aanmerking voor de verlening van een vergunning tot verblijf zonder beperking.

Hieronder wordt allereerst ingegaan op de gedoogdenverklaring (onder 4). Vervolgens worden voorschriften gegeven voor de uitvoering van de gedoogdenregeling (onder 5). Tot slot komt de gefaseerde integratie van vreemdelingen met een gedoogdenverklaring aan de orde (onder 6).

4. De gedoogdenverklaring

4.1. Wettelijke basis

De afgifte van een gedoogdenverklaring is gebaseerd op art. 22 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel biedt de mogelijkheid om de uitzetting op te schorten om duidelijk gemotiveerde redenen, zoals de in deze circulaire bedoelde situatie dat de vreemdeling om beleidsmatige redenen niet verwijderbaar is.

4.2. De vorm van de gedoogdenverklaring

De gedoogdenverklaring heeft de vorm van een geplastificeerde kaart, en is voorzien van een pasfoto van de vreemdeling (model D 73, bijlage 1). Op de gedoogdenverklaring zijn opgenomen de personalia, dossier- en registratienummer, de geldigheidsduur en de plaats van afgifte. Uit de gedoogdenverklaring blijkt voorts in welke termijn van de gedoogdenregeling de vreemdeling zich bevindt:

- in het eerste jaar heeft de gedoogdenverklaring een rode kleur en is de verklaring voorzien van de aanduiding G I;
- in het tweede jaar heeft de gedoogdenverklaring een groene kleur en is de verklaring voorzien van de aanduiding G II;
- in het derde jaar heeft de gedoogdenverklaring een blauwe kleur en is de verklaring voorzien van de aanduiding G III.

De kleur en aanduiding van G I, II en III zijn vooral van belang om te bepalen voor welke faciliteiten de houder van de gedoogdenverklaring in aanmerking komt in het kader van de gefaseerde integratie (zie onder 4.4).

N.B.: Op grond van het onder 3.A.2 weergegeven beleid kan een vreemdeling die reeds enige tijd geleden een asielverzoek heeft ingediend, direct in aanmerking komen voor een gedoogdenverklaring met de aanduiding G II of G III. Dit is afhankelijk van de periode die is verstreken sinds de indiening van de asielaanvraag (zie ook onder 5.2.2).

4.3 Het aanvraagformulier voor de gedoogdenverklaring

De aanvraag van een gedoogdenverklaring wordt gedaan op een formulier D 72 (bijlage 2). Het deel van het aanvraagformulier dat dient voor de aanvraag, bevat de gegevens die op de gedoogdenverklaring worden verwerkt, met inbegrip van de pasfoto. Tevens is op het aanvraagformulier een verklaring opgenomen voor het beëindigen van de asielprocedure.

Het aanvraagformulier kan tegen betaling worden besteld bij de SDU Grafische Bedrijven, Postbus 20023, 2500 EA Den Haag. Teneinde de invoering van de gedoogdenregeling te bespoedigen, zal het Ministerie van Justitie bij de inwerkingtreding van de gedoogdenregeling eenmalig een aantal aanvraagformulieren toezenden aan de hoofden van plaatselijke politie.

Met behulp van het aanvraagformulier wordt de gedoogdenverklaring gemaakt door de SDU. Het invullen van het aanvraagformulier dient zorgvuldig te gebeuren en overeenkomstig de aanwijzingen die daarvoor op het aanvraagformulier zijn gegeven.

Voor de aanvraag van de gedoogdenverklaring dient door de Vreemdelingendienst een pasfoto te worden gemaakt. Op het aanvraagformulier dienen de aanduiding "G - ..." en de geldigheidsduur ("geldig tot ...") niet te worden ingevuld. Bij het invullen van de overige gegevens op het aanvraagformulier dienen de gegevens die door het Ministerie van Justitie zijn verstrekt, te worden gebruikt. Indien het hoofd van plaatselijke politie twijfelt aan de juistheid van deze gegevens, dient hij hierover contact op te nemen met het Ministerie van Justitie.

Het ingevulde aanvraagformulier dient te worden verzonden aan het Ministerie van Justitie. Bij ongewijzigde omstandigheden leidt het ministerie het aanvraagformulier door naar de SDU die voor de produktie van de gedoogdenverklaring zorg draagt en deze toezendt aan het betrokken hoofd van plaatselijke politie.

Indien kinderen van vijftien jaar of ouder in aanmerking komen voor een gedoogdenverklaring, dient voor hen een afzonderlijk aanvraagformulier te worden ingevuld.

4.4 Vreemdelingentoezicht

De gedoogdenverklaring heeft een belangrijke functie in het kader van het vreemdelingentoezicht. De houder van de verklaring kan daarmee aantonen dat hij met instemming van de overheid in Nederland verblijft op grond van art. 22 Vw. De verklaring kan derhalve dienen ter voldoening aan het gestelde in artikel 64 van het Vreemdelingenbesluit. De houder van de verklaring dient melding te maken van adreswijzigingen, met analoge toepassing van art. 57 van het Vreemdelingenbesluit.

Vooropgesteld zij dat de verklaring geen identiteitspapier is in de zin van art. 54 van het Vreemdelingenbesluit. De gedoogdenverklaring is ook geen reis papier en is uitsluitend geldig op Nederlands grondgebied.

Bij afgifte van een gedoogdenverklaring wordt de last tot uitzetting opgeschort vanwege het Ministerie van Justitie. Het hoofd van plaatselijke politie moet de vreemdeling bij de uitreiking van de gedoogdenverklaring ontheffing verlenen van de wettelijke meldingsplicht. Het W-document wordt alsdan ingenomen. Van belang voor de verlenging en inname van de gedoogdenverklaring is de vermelding op de kaart dat deze rijkseigendom is.

Bij inname van de gedoogdenverklaring herleeft de last tot uitzetting, met de mogelijke gevolgen als beschreven onder 5.2.3.

5. Procedurevoorschriften

5.1. Gedoogden die terstond in aanmerking komen voor een vergunning tot verblijf zonder beperking

5.1.1 Aanvraag en afgifte van de vergunning tot verblijf

Na vaststelling dat het een vreemdeling betreft als bedoeld onder 3.A.1, zendt het Ministerie van Justitie een brief aan de advocaat van de vreemdeling, dan wel, indien betrokkene niet beschikt over een advocaat, aan de vreemdeling zelf. Hierin wordt medegedeeld dat de vreemdeling bij gelijkblijvende omstandigheden in aanmerking komt voor de verlening van een vergunning tot verblijf zonder beperking.

Indien de vreemdeling over zijn asielverzoek nog een herzieningsprocedure voert, dient deze per brief aan het Ministerie van Justitie te worden ingetrokken. Indien hij over zijn asielverzoek nog een beroepsprocedure bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State voert, dient zijn advocaat deze in te trekken en daarvan te berichten aan het Ministerie van Justitie.

Indien aan deze voorwaarden is voldaan, krijgt het hoofd van plaatselijke politie van het Ministerie van Justitie bericht dat de vreemdeling bij gelijkblijvende omstandigheden in aanmerking komt voor de verlening van een vergunning tot verblijf zonder beperking. Nadat de vreemdeling is opgeroepen, wordt hij in de gelegenheid gesteld om een aanvraag voor een vergunning tot verblijf in te dienen met gebruikmaking van een formulier overeenkomstig

model a. Bij gelijkblijvende omstandigheden wordt de vreemdeling vervolgens in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf zonder beperking.

5.1.2 Rechtspositie met betrekking tot voortgezet verblijf

De vreemdeling aan wie overeenkomstig 5.1.1 een vergunning tot verblijf is verstrekt, kan vijf jaar na het tijdstip van indiening van het asielverzoek in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging op grond van art. 13, derde lid Vw.

5.2 Gedoogden die in aanmerking komen voor een gedoogdenverklaring

5.2.1 Aanvraag en afgifte van de gedoogdenverklaring

Een vreemdeling kan een gedoogdenverklaring aanvragen, indien het Ministerie van Justitie heeft bepaald dat de betrokken vreemdeling hiervoor in beginsel in aanmerking komt.

Indien het Ministerie van Justitie vaststelt dat het een vreemdeling betreft als bedoeld onder 3.A.2, wordt een brief gezonden aan de advocaat van de vreemdeling, dan wel, indien de vreemdeling niet beschikt over een advocaat, aan de vreemdeling zelf, waarin wordt medegedeeld dat de vreemdeling onder gelijkblijvende omstandigheden in aanmerking komt voor de verlening van een gedoogdenverklaring. Een afschrift van deze brief wordt gezonden aan het hoofd van plaatselijke politie.

Indien het Ministerie van Justitie vaststelt dat het een vreemdeling betreft als bedoeld onder 3.B, geldt de volgende procedure. Het hoofd van plaatselijke politie wordt bericht gezonden dat de vreemdeling onder gelijkblijvende omstandigheden in aanmerking komt voor de verlening van een gedoogdenverklaring, tegelijk met de afwijzende beschikking(en) ten aanzien van het verzoek om toelating als vluchteling c.q. het verzoek om een vergunning tot verblijf. Het hoofd van plaatselijke politie reikt vervolgens aan de vreemdeling de afwijzende beschikking(en) uit; hij vermeldt dat een last tot uitzetting is gegeven. Tevens deelt het hoofd van plaatselijke politie mee dat de vreemdeling onder gelijkblijvende omstandigheden in aanmerking komt voor de verlening van een gedoogdenverklaring. Bij deze mededeling reikt hij een folder uit die informatie bevat over de rechtspositie van de houder van een gedoogdenverklaring (bijlage 3).

De vreemdeling dient zich voor het verkrijgen van een gedoogdenverklaring zo spoedig mogelijk te wenden tot het desbetreffende hoofd van plaatselijke politie voor de indiening van een aanvraag met behulp van formulier D 72 (bijlage 2). De vreemdeling dient de procedure over zijn asielverzoek door middel van de verklaring die in dit formulier is opgenomen, in te trekken. Indien de vreemdeling over zijn asielaanvraag een beroepsprocedure bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State voert, dient zijn advocaat deze in te trekken en daarvan te berichten aan het Ministerie van Justitie. (Dit kan alleen relevant zijn voor vreemdelingen wier asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen.)

Indien aan deze voorwaarden is voldaan, komt de vreemdeling in aanmerking voor een gedoogdenverklaring. Het hoofd van plaatselijke politie verzendt het formulier D 72 aan het Ministerie van Justitie. Nadat het hoofd van plaatselijke politie van de SDU de gedoogdenverklaring heeft ontvangen, reikt het hoofd van

1- aangepast d.d. 23-11-92

plaatselijke politie de gedoogdenverklaring uit aan de vreemdeling (zie onder 4.3). Van de uitreiking wordt een ontvangstbewijs opgemaakt met behulp van een standaardformulier overeenkomstig model D 22, dat hiertoe is aangepast (bijlage 4).

5.2.2 Rechtspositie van houders van een gedoogdenverklaring

De gedoogdenverklaring wordt ingenomen dan wel een nieuwe verklaring wordt niet afgegeven, indien de vreemdeling niet langer voldoet aan de onder 3 genoemde algemene criteria. Dit is onder meer het geval indien het ministerie van Justitie heeft vastgesteld dat de vreemdeling niet langer om beleidsmatige redenen niet verwijderbaar is.

De gedoogdenverklaring geldt in beginsel voor één jaar. Bij vreemdelingen wier asielverzoek na 1 januari 1992 is afgewezen, wordt de eerste termijn berekend vanaf de datum van intrekking van de procedure. Bij vreemdelingen wier asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen, wordt voor de eerste afgifte van de gedoogdenverklaring als volgt bepaald tot welke datum deze geldig is. Drieënhalf jaar na de indiening van het asielverzoek eindigt de derde en laatste termijn voor verblijf in Nederland op grond van de gedoogdenregeling. Door vanaf deze datum terug te rekenen (in hele jaren) wordt voor de eerste afgifte van de gedoogdenverklaring bepaald tot welke datum deze geldig is. Indien bijvoorbeeld een vreemdeling op 1 mei 1990 een asielverzoek heeft ingediend dat nadien is afgewezen (en wel voor 1 januari 1992), eindigt de derde termijn op 1 november 1993; bij verstrekking van een gedoogdenverklaring is deze geldig tot 1 november 1992. In dit voorbeeld wordt dan een gedoogdenverklaring afgegeven met de aanduiding G II.

De vreemdeling dient jaarlijks twee maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de gedoogdenverklaring een nieuwe aanvraag in te dienen bij het hoofd van plaatselijke politie. Daartoe dient opnieuw een formulier D 72 te worden ingevuld. Niet is vereist dat opnieuw door het ministerie van Justitie wordt bevestigd dat de vreemdeling (nog steeds) voor een gedoogdenverklaring in aanmerking komt.

Indien de vreemdeling nog steeds voldoet aan de onder paragraaf 3 genoemde algemene criteria wordt het formulier D 72, inclusief een pasfoto, naar het ministerie van Justitie gezonden. Na ontvangst van de nieuwe gedoogdenverklaring reikt het hoofd van plaatselijke politie deze uit aan de vreemdeling.

Indien de vreemdeling niet langer voldoet aan de onder paragraaf 3 genoemde algemene criteria, dient het hoofd van plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing te vragen van het ministerie van Justitie met gebruikmaking van formulier D 16 en met meezending van de aanvraag van verlenging van de gedoogdenverklaring. Zie voorts onder 5.2.3.

Drieënhalf jaar na de datum van indiening van het asielverzoek kan de vreemdeling wiens asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen bij ongewijzigde omstandigheden aanspraak maken op een vergunning tot verblijf zonder beperking. Voor de vreemdeling wiens asielverzoek na 1 januari 1992 is afgewezen, geldt een termijn van drie jaar vanaf de datum van beëindiging van de asielprocedure. De vreemdeling dient een desbetreffend verzoek in te dienen met gebruikmaking van een formulier overeenkomstig model a. Het hoofd van plaatselijke politie doet vervolgens een voorstel voor verlening resp. weigering van de vergunning tot verblijf aan het ministerie van Justitie met gebruikmaking van een formulier overeenkomstig model D 16.

De vreemdeling wiens asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen en aan wie overeenkomstig het voorgaande een vergunning tot verblijf is verstrekt, kan vijf jaar na het tijdstip van indiening van de asielaanvraag in

aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging op grond van art. 13, derde lid Vw. De vreemdeling wiens asielverzoek na 1 januari 1992 is afgewezen en aan wie overeenkomstig het voorgaande een vergunning tot verblijf is verstrekt, kan vijf jaar na het tijdstip van beëindiging van de asielprocedure in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging op grond van art. 13, derde lid Vw.

NB 1. Voor de verlening van een vergunning tot vestiging zijn de voorwaarden ten aanzien van de bestaansmiddelen en de openbare orde, zoals vermeld in de Vreemdelingencirculaire 1982, onder A 4; 6.1.3, onverkort van toepassing.

NB 2. De vreemdeling wiens asielverzoek na 1 januari 1992 wordt afgewezen, maar die zijn asielverzoek voor 1 juli 1991 heeft ingediend, wordt behandeld overeenkomstig de regeling voor gedoogden wier asielverzoek voor 1 januari 1992 is afgewezen.

5.2.3 Inname of niet-verlenging van de gedoogdenverklaring

Indien de vreemdeling niet langer voldoet aan de onder 3 genoemde algemene criteria, wordt de gedoogdenverklaring ingenomen of wordt een nieuwe gedoogdenverklaring niet afgegeven. In dat geval herleeft de last tot uitzetting die is gegeven naar aanleiding van de afwijzende beschikking(en) op het verzoek om toelating als vluchteling en/of op het verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf.

Vanwege het ministerie van Justitie wordt het hoofd van plaatselijke politie schriftelijk op de hoogte gesteld van de inname of de niet-verlenging van de gedoogdenverklaring. Vervolgens moet de vreemdeling worden opgeroepen en de gedoogdenverklaring moet worden ingenomen, dan wel de vreemdeling moet worden medegedeeld dat geen nieuwe gedoogdenverklaring wordt afgegeven. De vreemdeling moet worden medegedeeld dat hij binnen veertien dagen moet vertrekken uit Nederland en dat een eventueel nieuw verzoek om toelating als vluchteling of om verlening van een vergunning tot verblijf op de gebruikelijke wijze in behandeling zal worden genomen. Voorts dient de vreemdeling opnieuw de wekelijkse meldingsplicht te worden opgelegd, waartoe een W-document dient te worden uitgereikt.

6. Gefaseerde integratie

De rechtspositie van houders van een gedoogdenverklaring is ten dele reeds aangeduid in het bovenstaande. Het vreemdelingenbeleid is overigens onverkort van toepassing. Dat betekent onder meer dat vreemdelingen die houder zijn van een gedoogdenverklaring geen rechten kunnen ontlenen aan het reguliere beleid voor gezinshereniging (Vreemdelingencirculaire 1982, B 19).

Op het terrein van onderwijs en arbeid komt de houder van een gedoogdenverklaring in aanmerking voor een aantal faciliteiten. Daardoor wordt hij gaandeweg in staat gesteld om gewoon onderwijs en beroepsopvoeding te volgen en om te werken. In overleg tussen de betrokken ministeries wordt een model uitgewerkt waarin de opbouw van faciliteiten voor vreemdelingen met een gedoogdenverklaring per jaar worden aangegeven. Nader informatie hierover wordt u zo spoedig mogelijk toegezonden.

Voor wat betreft inkomen en huisvesting is de houder van een gedoogdenverklaring aangewezen op de Regeling Opvang Asielzoekers (ROA). De houder van een gedoogdenverklaring kan geen aanspraak doen op een uitkering

7. Overige informatie

Ter informering van vreemdelingen die voor de afgifte van een gedoogdenverklaring in aanmerking komen, is een folder opgesteld in de meest relevante talen (bijlage 3 betreft de Nederlandse vertaling). Hierin zijn de hoofdlijnen van het gedoogdenbeleid weergegeven. De folder dient te worden uitgereikt in de onder 5.2.1 bedoelde situatie dat een vreemdeling wiens asiolverzoek na 1 januari 1992 is afgewezen, in aanmerking komt voor een gedoogdenverklaring. De folder is vanaf 1 januari 1992 beschikbaar. Hoofden van plaatselijke politie en vreemdelingen c.q. hun advocaat kunnen voor bestelling van de folder contact opnemen met de directie Voorlichting van het Ministerie van Justitie, afdeling Service-voorlichting, met gebruikmaking van telefoonnummer 070 - 370 68 55.

Indien u nadere vragen heeft over de toepassing van de onderhavige gedoogdenregeling, kunt u zich wenden tot de desbetreffende regio van de directie Vreemdelingenzaken.

Het in deze circulaire weergegeven beleid houdt een wijziging in van het vreemdelingenbeleid zoals opgenomen in de Vreemdelingencirculaire 1982, onder meer de hoofdstukken B 7, A 4, A 5 en A 6. Deze wijziging zal bij supplement 7 worden verwerkt in de Vreemdelingencirculaire 1982.

De Staatssecretaris van Justitie,

A. M. Oostba.